

Vakantie

Alles is anders dit jaar. Het moment waarop de schoolvakanties in onze regio starten, is normaal ook het moment waarop de gebruikelijke gang van zaken (het werk, verenigingsleven etc.) plaats maakt voor het gevoel die een vakantie met zich meebrengt maar ook de mogelijkheid heeft voor een tijdelijke pas op de plaats. Ruimte voor rust en bezinning, tijd ook om weg te gaan van de vertrouwde omgeving en het avontuur elders op te zoeken. De bijzondere omstandigheden maken echter dat we rekening moeten houden met (soms onduidelijke) regels rond het 'nieuwe normaal'. En misschien hebben we nu juist meer behoefte aan reuring in plaats van de relatieve rust? Als reactie op de tijd die achter ons ligt en we de pas op de plaats al gemaakt hebben? Wat er ook van zij; iedereen vanaf deze plaats een mooie zomerperiode toegewenst. Blijf gezond!

Bijeenkomsten

Vervallen bijeenkomsten

Als gevolg van de corona-crisis zijn in het voorjaar enkele afdelingsbijeenkomsten afgelast. Los van de regels die de overheid gesteld heeft, is het niet doorgaan aan de ene kant spijtig maar weegt de andere kant (bescherming van ieders gezondheid) uiteraard zwaarder.

Planning nieuwe bijeenkomsten

De regels en richtlijnen omtrent de organisatie van

bijeenkomsten laten intussen een versoepeling zien, zodat gewerkt is aan een nieuwe agenda voor de afdelingsbijeenkomsten voor de tweede helft van dit jaar.

Het aantal mensen dat aan de bijeenkomsten zal kunnen deelnemen, is vooralsnog beperkt; er zal dan ook een vorm van voorafgaande melding of reservering gaan gelden. Meer informatie daarover zal opgenomen worden in de eerstvolgende uitgave van het afdelingsblad dat in de tweede helft van augustus bij de leden en abonnees zal worden bezorgd.

Noteer alvast in uw agenda

- Zaterdag 19 september (Boxmeer, 14:00 uur), lezing 'Heraldiek en Genealogie' door René Vroomen
- Zaterdag 17 oktober (Boxmeer, 14:00 uur), lezing 'Het veer van Grave naar Nederasselt' door Rene van Hoften
- Zaterdag 14 november (Boxmeer, 14:00 uur), twee korte lezingen door Hens Borkent en Arno Coopmans (tevens najaars-ALV)
- Zaterdag 12 december (Mill, 14:00 uur), lezing 'Het nut van belastingregisters bij genealogisch onderzoek' door Aad Verouden

Meer informatie volgt later in het afdelingsblad, website en Facebook.

Studiezaalbezoek BHIC op afspraak

De coronacrisis is nog niet voorbij, maar de versoepeling van de maatregelen stelt het BHIC in staat om weer meer ruimte te geven voor studiezaalbezoek.

Daarvoor moet wel een afspraak gemaakt worden. Hoe dat in zijn werk gaat, is hier te lezen op de site via <https://www.bhic.nl/over-ons/dienstverlening-in-coronatijd>

Omdat het aantal beschikbare plaatsen beperkt is, wijst het BHIC ook nadrukkelijk op de mogelijkheden om archiefstukken op verzoek te laten scannen.

Daarnaast bestaat de mogelijkheid om op weekdays van 10:00-16:00 uur en van 19:00-22:00 uur gebruik te maken van direct contact met medewerkers via de chatfunctie.

Nieuwsbrief

Land van Cuijk en Ravenstein

Andere dimensie

Als stamboomonderzoeker zijn we verbinders, we staan geworteld in (familie)geschiedenis en vormen een schakel tussen de generaties. Zonder de genealoog geen logisch geheel tussen verleden, heden en toekomst; we geven de geschiedenis door en houden deze levend door over mensen te verhalen. Onbewust handelend misschien naar het Joodse gezegde: "Je bent pas dood als je naam niet meer genoemd wordt."

Via mijn werk ben ik een aantal maanden geleden in contact gekomen met een tijdelijke externe kracht die een aantal bijzondere projecten uitvoert. Omdat het mijn werkterrein betreft en ik actief ben als 'eenpitter' is er regelmatig contact tussen hem en mij. Vanwege de coronaperikelen is het aantal keren dat we elkaar in levende lijve gesproken hebben vooralsnog beperkt geweest tot één keer. Het online contact via FaceTime daarentegen is bijna dagelijks.

Ik mag gerust stellen dat het klikt tussen mij en mijn tijdelijke collega. Hij komt van oorsprong uit Rotterdam en is recht voor zijn raap, ik daarentegen ben wat minder direct. En misschien wel daarom vullen we elkaar goed aan in het werk. Wat het echt bijzonder maakt is onze gezamenlijke interesse in geschiedenis.

Het gekke is dat ik me al niet meer kan herinneren hoe het onderwerp ter sprake kwam, maar de link met stamboomonderzoek was snel gelegd. Toen bleek dat de genealogie van zijn eigen familie nog niet was uitgezocht, bood ik spontaan aan om wat informatie voor hem bij elkaar te zoeken.

In eerste instantie ging dat via het model van de kwartierstaat met zijn vader als proband. Dat gaf snel resultaat en binnen enkele dagen kon ik mijn collega een overzicht presenteren met voor hem zes generaties voorouders.

De kwartierstaat bleek een *eye opener* voor mijn collega; het gaf antwoorden op vragen die hem al langere tijd bezig hadden gehouden maar tot op heden

onbeantwoord waren geweest. Dat was wel heel bijzonder om te mogen horen.

Omdat de familie relatief klein was, bood ik vervolgens aan om de genealogie verder uit te werken. Dat kostte wat meer kruim, maar de combinatie van tijd en de bereidheid met wat minder bedrust genoeg te nemen, resulteerde in een week of twee later in een zo goed als complete genealogie vanaf de tweede helft van de 18e eeuw. Inclusief de huidige generaties dank zij speuren via social media als Facebook. Dat laatste is echt een aanrader.

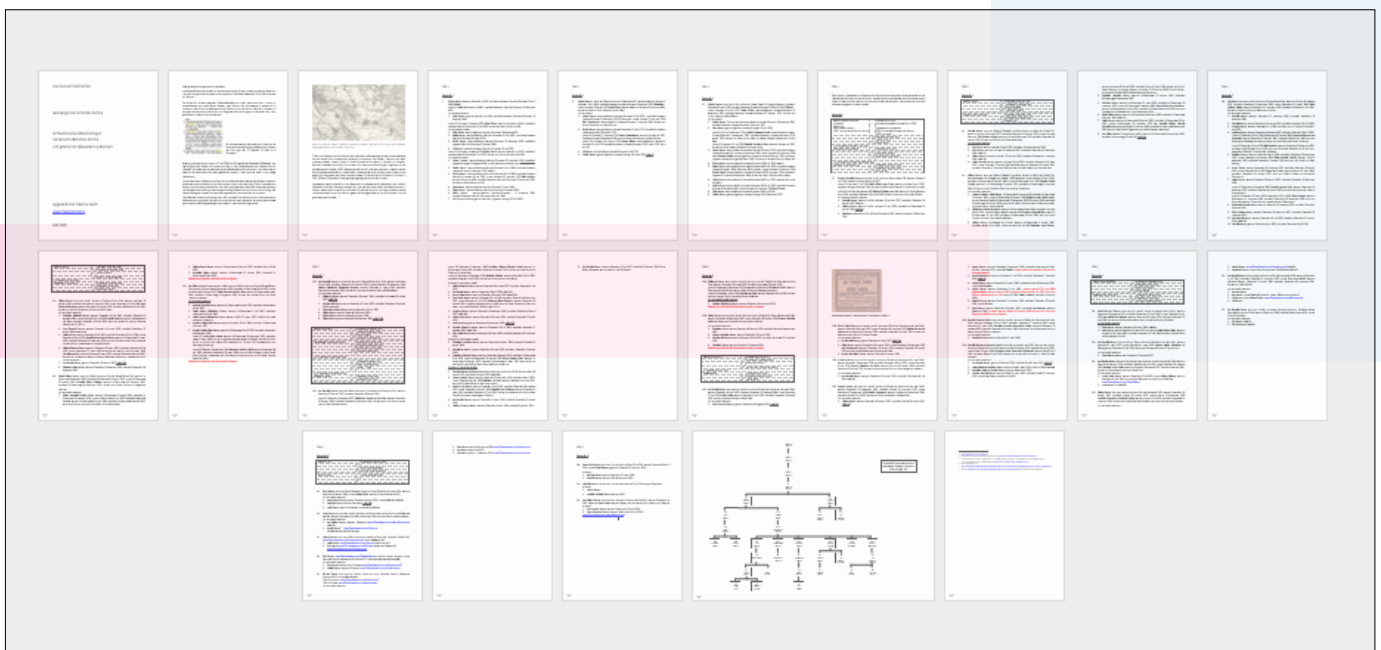
De tijd daarvoor lag nog verborgen in de nevelen der geschiedenis, maar er was een duidelijke aanwijzing naar het noorden van Duitsland in de nabijheid van Bremen. En – hoewel ik eigenlijk geen ervaring met Duits onderzoek heb – was het lot mij erg gunstig gezind, want ik kon aan de hand van een zogeheten *Ortsfamilienbuch* de genealogie met nog maar liefst drie generaties opvoeren tot begin 17e eeuw.

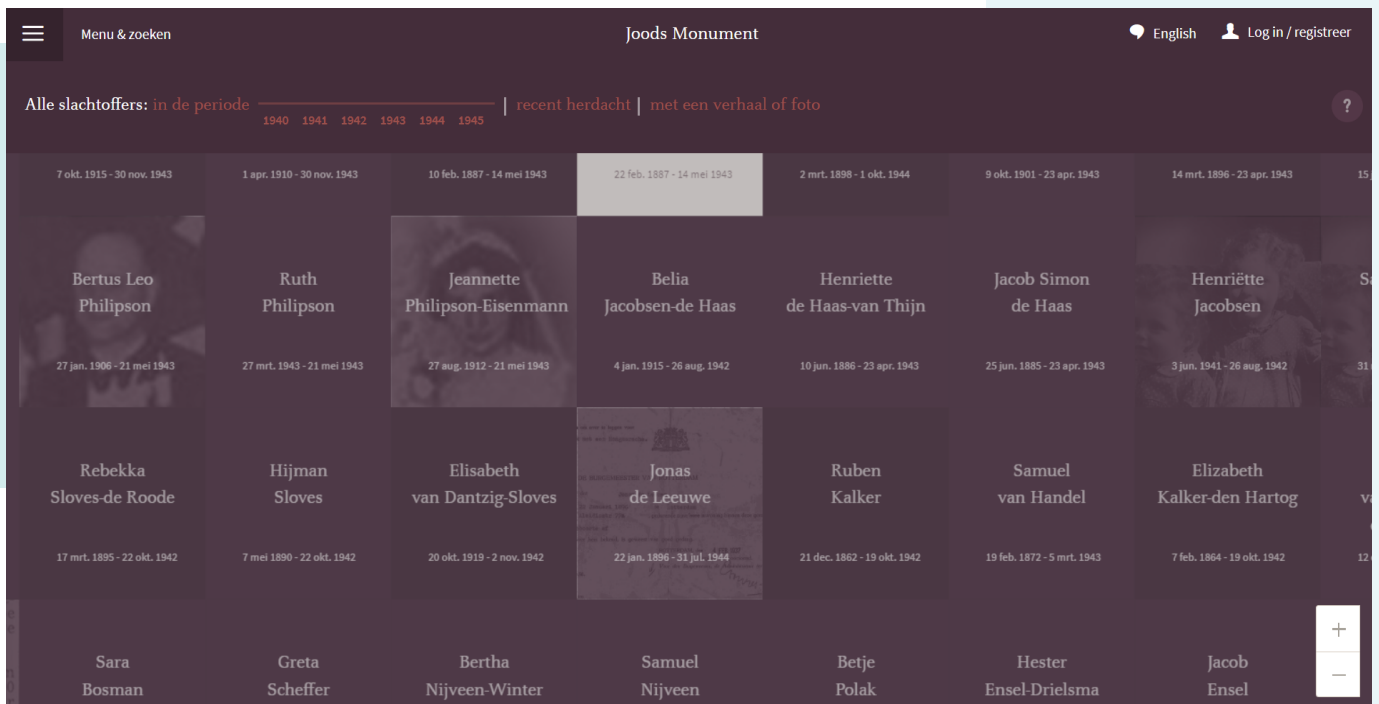
In de derde week van mei kon ik dan ook een 25 pagina's tellend overzicht mailen (zie hieronder).

Terug naar de kwartierstaat.

Een van de overgrootmoeders van mijn collega is van Joodse afkomst. Mijn collega sprak daar open over, want ook hier leefden tal van vragen vanwege de Tweede Wereldoorlog.

Er was hier vroeger wel over gesproken maar, zoals dat waarschijnlijk in meer families het geval is geweest, door de bijzondere en wellicht pijnlijke omstandigheden niet altijd alles over gezegd.

Want, dat onderzoek naar Joodse families vanwege de Holocaust een beladen onderwerp is, dat was voor mij op zich niet vreemd, maar ervaring op dit gebied had ik nog totaal niet.

Uit de overlevering, de opa van mijn collega was enig kind en bovendien op relatief jonge leeftijd overleden, was er niet zoveel bekend. De Joodse overgrootmoeder had de oorlog overleefd en het leek erop dat binnen de familie het idee leefde dat zij waarschijnlijk enig kind geweest was.

Het was toch wel een schok om er vervolgens achter te komen dat de twee broers van de overgrootmoeder op een verschrikkelijke wijze in Auschwitz om het leven zijn gekomen, vermoord zijn. Aangezien zij beiden niet gehuwd waren heeft dat wellicht bijgedragen aan het idee dat overgrootmoeder enig kind was, of misschien zijn de verschrikkingen verzwegen of weggestopt om maar niet telkens oude wonden open te rijten...

Ik zat eigenlijk best met een dilemma. Want als ik naar mijn eigen stamboomonderzoek kijk, dan is dat een zacht ruisende stroom water terwijl de heftigheid van de familiegeschiedenis van mijn collega meer lijkt op een tsunami.

Het enthousiasme dat ik normaal etaleer als ik over genealogie spreek, leek nu toch wel ongepast. Hoe zou ik dat nieuws over de broers brengen, hoe zou erop gereageerd worden en zou ik wellicht niet onbedoeld verdriet aanrichten?

Natuurlijk was het aan de ene kant een schok, aan de andere kant gaf het ook ruimte voor gesprek. Ook nu vielen er steeds meer stukjes van de familiepuuzel op hun plek.

Door het uitzoeken van de Joodse roots van mijn collega heeft het doen van stamboomonderzoek wel ineens een heel andere dimensie gekregen.

Je zit ineens midden in een periode van de wereldgeschiedenis waarvan je gehoord en gelezen hebt. Maar het wordt indrukwekkend, het is intensief en verdrietig stemmend om telkens weer namen en (via www.joodsmonument.nl) gezichten voorbij te zien komen van mensen die geen schijn van kans hadden tegen het meedogenloze kwaad.

Mensen als jij en ik, die de burens van onze voorouders hadden kunnen zijn. En hun kinderen en kleinkinderen die nu onze burens hadden moeten zijn...

Hoe onwerkelijk is de uitwerking van de parenteel die ik heb gemaakt van de afstammelingen van de voorouders van mijn collega die zich eind 18e vanuit de omgeving van Trier vestigden in een dorp in de nabijheid van Rotterdam. Schokkend te zien hoe veel van hun nakomelingen, vaak complete gezinnen de oorlog niet overleefd hebben; de impact wordt nog groter als ik hun namen in de tekst rood markeer...

Ik eindig met bijna dezelfde woorden als waar ik dit verhaal begonnen ben. Als stamboomonderzoeker zijn we verbinders, we staan geworteld in (familie) geschiedenis en vormen een schakel tussen de generaties. Zonder de genealoog geen logisch geheel tussen verleden, heden en toekomst; we geven de geschiedenis door en houden deze levend door over mensen te verhalen. Op het eerste gezicht een mooie hobby, maar zoals wel uit het voorgaande blijkt, eigenlijk veel meer dan dat!

Maurice Roefs

Geslacht verdwijnt van identiteitskaarten

Over een aantal jaar wordt geen geslachtsaanduiding meer vermeld op identiteitskaarten. Minister Van Engelshoven heeft dat laten weten in een brief aan de Tweede Kamer. In paspoorten blijft 'man', 'vrouw' of 'X' wel staan vanwege Europese regelgeving.

De stap is in lijn met plannen van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, die ook emancipatie in haar portefeuille heeft, om onnodige seksregistratie te beperken.

Volgens Van Engelshoven is uit onderzoek naar de kosten en baten van de aanpassing gebleken dat er geen grote nadelige praktische gevolgen zijn voor organisaties die identiteitskaarten beroepshalve controleren. Wel moeten medewerkers van bijvoorbeeld de politie en de marechaussee worden geïnstrueerd en moet Nederland andere lidstaten informeren over de aanpassingen.

Belangrijke stap

De geslachtsaanduiding wordt per 2024 of 2025 geschrapt, omdat de identiteitskaarten dan sowieso zouden veranderen. De kosten en gevolgen van de verandering zijn mede daardoor beperkt, schrijft de emancipatieminister.

De minister schreef vorig jaar in een brief aan de Kamer over het belang dat "burgers zelf hun identiteit vorm kunnen geven en deze in alle vrijheid en veiligheid kunnen uitdragen". Het beperken van onnodige geslachtsregistratie is daarbij een "belangrijke stap".

Nederland is niet de eerste EU-lidstaat met een identiteitskaart zonder geslachtsvermelding; op de Duitse ID-kaarten is die al enige tijd afwezig.

Bron: nos.nl

De mythe doorgeprikt

Maarten Larmuseau is een Vlaams geneticus en genealoog. Hij is docent in de genetische genealogie en populatiegenetica en sinds 2005 wetenschappelijk onderzoeker aan de KU Leuven en ook verbonden aan de Universiteit van Leicester.

Op Youtube staan enkele korte en toegankelijke presentaties in de serie 'Universiteit van Vlaanderen'.

<https://www.youtube.com/watch?v=fZSGFM9cgEo>

In de eerste presentatie wordt de vraag beantwoord hoe groot de kans is dat je als man niet de vader van je kind bent.

Mater certa, pater semper incertus. Een moeder is altijd zeker dat ze de (biologische) moeder is van haar kind, een vader nooit...

Elke vrouw kan een levensgroot geheim hebben... Er wordt weleens gezegd dat 10% of zelfs meer van de mensen koekoekskinderen zijn.

Maarten Larmuseau toont via gefundeerd onderzoek aan dat de werkelijkheid écht anders is.

<https://www.youtube.com/watch?v=jcjuXwVhuVw>

In de tweede presentatie gaat Maarten Larmuseau in op de kwaliteit van DNA-tests zoals die op televisie worden aangeboden. Ze spelen in op het willen weten wie we zijn en waar we vandaan komen.

Het collectieve (DNA) verleden wordt onder de loep genomen waarbij oermensen, migratiestromen maar ook bijvoorbeeld de impact van de Spaanse inval tijdens de tachtigjarige oorlog de revue passeert en de beperkte invloed hiervan op het gebied van de Nederlanden.

Ontnuchterend misschien te horen dat een DNA-test echt niet voldoende is om een antwoord te krijgen op de aloude vragen.

Het doen van stamboomonderzoek blijkt nog altijd de beste manier om erachter te komen wie je persoonlijke voorouders zijn...

ontdek jouw verhaal

Deze nieuwsbrief wordt uitgegeven
door de redactie van
Genealogie langs Peel en Maas

E-mail redactie info@mauricroefs.nl

lvc.ngv-afdelingen.nl

